

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 20Er/1999/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7109222383
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miron Čiževský
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7109222383.3

Uznesenie

Okresný súd Košice I v právnej veci vykonania exekúcie oprávneného: ARTIN, spol. s r.o., so sídlom Radničné námestie 6, Bardejov 085 01, IČO: 31 666 183, zast. POLAKOVIČ & PARTNERS s. r. o., so sídlom Vysoká 19, Bratislava 811 06, IČO: 47 233 559 proti povinnému: B.. M. Š., G.. XX.X.XXXX, K. O. X, C., v konaní vedenom pred súdnym exekútorom JUDr. Ivan Nestor, so sídlom Haburská 49/A, Bratislava, pod EX XXX/XXXX, takto

rozhodol:

- I. Exekúciu **zastavuje**.
- II. O trovách exekúcie rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 26.8.2009 a exekučného titulu zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu Košice I zo dňa 13.3.2007, č.k. XXZm/XX/XXXX-XX bolo Okresným súdom Košice I dňa 28.9.2009 vydané poverenie na vykonanie exekúcie č. XXXX XXXXXX*.

2. Dňa 23. 12. 2015 nadobudla účinnosť novela č. 438/2015 Z.z. zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), v rámci ktorej bolo zavedené nové ustanovenie § 243f - prechodné ustanovenia k úpravám účinným dňom vyhlásenia.

3. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

4. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona, a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4, je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

5. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu (s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

6. Podľa § 243f ods. 2 Exekučného poriadku, na exekučné konania podľa odseku 1, v ktorých do účinnosti tohto zákona nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia, sa ustanovenie § 39 ods. 4 a § 40 použijú rovnako.

7. Podľa § 243f ods. 3 Exekučného poriadku, exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú.

8. Podľa § 243f ods. 4 Exekučného poriadku, ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

9. Podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

10. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na

1. neprijateľné zmluvné podmienky,
2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

11. Podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

12. Dňa 21.01.2016 bolo súdnemu exekútorovi doručené doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie, v ktorom oprávnený opísal rozhodujúce skutočnosti v zmysle ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku.

13. Podľa ust. § 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa ust. § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Podľa ust. § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa ust. § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

19. Podľa ust. § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20. Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. r) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom.

21. Oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplnil v lehote podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Uviedol, že právny vzťah medzi oprávneným a povinným v 1. rade vznikol na základe úverovej zmluvy uzavretej so spoločnosťou OTP Banka, Slovensko, a.s.. Za účelom zabezpečenia plnenia záväzkov v deň uzatvorenia úverovej zmluvy vystavil povinný v 1. rade vlastnú bianko zmenku, kde pôvodný povinný v 2. rade - T. L. Š. vystupoval ako avalista. Následne bola zmenka indosovaná bankou na spoločnosť Apollis, a.s. Bratislava, ktorá pohľadávku z exekučného titulu následne postúpila na oprávneného. Súd preto preskúmal, či nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods.1 písm. m) Exekučného poriadku.

22. Súd sa oboznámil so Zmluvou o spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zo dňa 8.3.2004 (ďalej len „zmluva o úvere“), zmenkou, Dohodou o vyplňovacom práve k bianko zmenke zo dňa 8.3.2004, pripojeným spisom Okresného súdu Košice I č.k. 27CbZm 4/2007 a ostatným obsahom spisu.

23. Exekučným titulom je v tejto veci právoplatný a vykonateľný zmenkový platobný rozkaz č.k. 29Zm/63/2006, je teda nepochybné, že v konaní v ktorom sa vydal exekučný titul, sa uplatňoval nárok zo zmenky. Uznesením č.k. 20Er/1999/2009-21 zo dňa 19.8.2019 súd exekúciu voči povinnému v 2. rade zastavil, nakoľko povinný v 2. rade - T. L. Š. zomrel ako nemajetný.

24. Z predloženej zmluvy o úvere súd zistil, že právny predchodca oprávneného (OTP Banka Slovensko, a.s., Bratislava) poskytol povinnému v 1. rade ako dlžníkovi spotrebný úver vo výške 99.900,- Sk, ktorý sa povinný v 1. rade zaviazal splácať v splátkach po 3.367,- Sk. V zmluve je dlžník označený svojím menom a priezviskom, rodným číslom, bydliskom.

26. V rovnaký deň, t.j. dňa 8.3.2004 povinný v 1. rade uzavrel s právnym predchodcom oprávneného (OTP Banka Slovensko, a.s., Bratislava) Dohodu o vyplňovacom práve k bianko zmenke (ďalej len Dohodu), kde v čl.1 dlžník vyhlásil, že odovzdal banke vlastnú bianko zmenku avalovanú povinným v 2. rade.

27. V čl. III, bod. 3.2 Dohody, dlžník súhlasí s tým, že v prípade nesplnenia jeho záväzkov v súlade so zmluvou o spotrebnom úvere pre obyvateľstvo uvedenou v čl. II tejto dohody, banka je oprávnená vyplniť na bianko zmenke čas splatnosti a zmenkovú sumu, zodpovedajúcu výške záväzkov dlžníka voči banke tak, aby bola celá pohľadávka banky s príslušenstvom a poplatkami uspokojená.

28. Zo zmenky súd zistil, že táto bola vystavená povinným v 1. rade dňa 8.3.2004 v Košiciach. Na zmenke je vpísaná suma 61.218,- Sk so splatnosťou dňa 17.7.2006. Ako zmenkový ručiteľ zmenku podpísal povinný v 2. rade.

29. Z rubopisu zmenky súd zistil, že dňa 3.5.2006 došlo k indosovaniu zmenky z remitenta OTP Banky Slovensko, a.s. na rad nového majiteľa zmenky spoločnosti Apollis, a.s., Bratislava, ktorý si svoju pohľadávku uplatnil na Okresnom súde Košice I, ktorý dňa 13.3.2007 vydal zmenkový platobný rozkaz č. 29Zm/63/2006.

30. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 19.5.2008 bola pohľadávka spoločnosti Apollis, a.s. , Bratislava proti povinným postúpená na oprávneného.

31. Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (1)Typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. (2) Typová zmluva nesmie obsahovať a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu; b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

32. Najdôležitejším kritériom na posúdenie, či v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu alebo nie, je kritérium zmluvných strán a ich podnikateľskej činnosti, teda skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pričom spotrebiteľ

vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ a spotrebiteľ nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť.

33. Zmluva o úvere, ktorá bola uzavretá medzi právny predchodcom oprávneného a povinným v 1. rade dňa 8.3. 2004 bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. V čase uzatvorenia uvedenej úverovej zmluvy úprava Občianskeho zákonníka neobsahovala žiadne ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, pričom úprava Občianskeho zákonníka dotýkajúca sa spotrebiteľských zmlúv § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka bola zavedená do textu právnej normy Občianskeho zákonníka až zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1. apríla 2004. V tejto súvislosti však súd konštatuje, že zmluva bola uzavretá za účinnosti zákona č. 634/1992 Zb., pričom v tomto právnom vzťahu vystupuje povinný v 1. rade nepochybne ako spotrebiteľ, ktorý čerpaním uvedenej úveru uspokojuje svoje osobné potreby a právny predchodca oprávneného vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedené služby. Súd je v danom prípade toho názoru, že uvedená zmluva patrí nepochybne svojim obsahom medzi spotrebiteľské zmluvy, lebo formulár textu bol vopred zo strany právneho predchodcu oprávneného pripravený bez možnosti povinného v 1. rade meniť obsah a textu vedenej zmluvy. Nepochybne sa jedná o (klasickú) typovú zmluvu bez možnosti povinného ako spotrebiteľa zasahovať do znenia tejto zmluvy a do obsahu dopredu pripravenej úpravy vzájomných práv a povinností. Ide o typickú spotrebiteľskú zmluvu vzhľadom na právnu povahu účastníkov konania, kde povinný vystupujú ako spotrebiteľia vo vzťahu k službe, t.j. úveru, ktorý využíva na uspokojovanie svojich osobných potrieb a právny predchodca oprávneného vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu.

34. Aj keď jednoznačne právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola zavedená do Občianskeho zákonníka až úpravou účinnou od 1. apríla 2004 (zákonom č. 150/2004 Z.z.), jej cieľom, tzn. dodatočnej úpravy spotrebiteľského práva bolo zabezpečiť harmonizáciu Slovenského zmluvného práva s Európskym spotrebiteľským právom, resp. s *aquis communautaire* dosiahnutého v tejto oblasti, a to hlavne z dôvodu zosúladenia s nepriamymi účinkami Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5. apríla 1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Účelom zavedenia úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku s účinnosťou od 1. apríla 2004 bola harmonizácia Slovenského zmluvného práva s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa. Spoločným znakom novozavedenej úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku, bolo teda faktické vyrovnanie uvedenej nerovnosti postavenia spotrebiteľa a podnikateľa ako profesionála, a to aj za predpokladu obmedzenia autonómie vôle v zákonom predpokladanom dôsledku. Týchto podmienok, to zn. faktického vyrovnania postavenia spotrebiteľa a podnikateľa je nutné dosiahnuť aj v prípade „de facto“ v spotrebiteľských vzťahoch vzniknutých pred nadobudnutím účinnosti uvedenej zmeny Občianskeho zákonníka zák. č. 150/2004 Z.z., s účinnosťou od 1. apríla 2004, pretože materiálne posudzovaná pozícia kontrahenta uzatvárajúceho zmluvu pred nadobudnutím účinnosti uvedenej zmeny Občianskeho zákonníka sa žiadnym spôsobom nelíšila od spotrebiteľa uzatvárajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv podľa Občianskeho zákonníka. Tento spôsob právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv podľa Občianskeho zákonníka zavedeného v ustanovení § 52 a nasl. s účinnosťou od 1. apríla 2004, a to aj spätne na spotrebiteľské vzťahy uzatvorené pred účinnosťou vyššie uvedenej zmeny Občianskeho zákonníka je jednoznačne vyjadrený v ustanovení § 879f Občianskeho zákonníka. Podľa vyššie uvedeného ustanovenia § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy (ktoré majú charakter spotrebiteľskej zmluvy), podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona a nasl. Občianskeho zákonníka sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka do 3 mesiacov od nadobudnutia účinnosti uvedenej zmeny Občianskeho zákonníka, t.j. najneskôr do 1. júla 2004. Za predpokladu nezosúladenia spotrebiteľských zmlúv uzavretých pred dátumom 1. apríla 2004 s kogentným zmením § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka, tie časti spotrebiteľských zmlúv, ktoré neboli dané do súladu so znením § 53a § 54, strácali uplynutím troch mesiacov platnosť. Podľa vyššie citovaného § 54 ods. 1 OZ v znení účinnom od 1. apríla 2004 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

35. Z obsahu Zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi konania je zrejmé, že sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu, ktorej predtlač formulára mal oprávnený predchodca pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa povinných, pričom povinný v 1. a 2. rade obsah tejto zmluvy žiadnym (podstatným) spôsobom nemohli ovplyvniť ani neovplyvnili. Právny vzťah medzi účastníkmi založený (predmetnou) zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa vtedy platného zákona č.258/2001 Z.z.

o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, bez ohľadu nato, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d/ OBZ. S poukazom na vyššie uvedené vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch, ako aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovenia Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Platí totiž zásada, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. To znamená, že aj keď zmluvné strany sa písomne dohodli, že ich vzťah sa bude riadiť Obchodným zákonníkom, pre spotrebiteľské zmluvy to neplatí.

36. V tomto prípade išlo o uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy, podľa ktorej právny predchodca oprávneného poskytol povinnému v 1. rade plnenie v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Podmienky poskytnutého úveru, obsah zmluvy, aj keď sa s nimi povinný v 1. rade mohol oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ako aj obsah úpravy sankcií už nemohol reálne ovplyvniť. Zmluva vypracovaná bankou bola všeobecne používaná aj pri uzatváraní ďalších obchodných zmlúv s inými osobami. Zo zmluvy o úvere mal súd za preukázané, že právny predchodca oprávneného poskytol povinnému v 1. rade pri podpise zmluvy úver, ktorý sa povinný v 1. rade zaviazal vrátiť podľa dojednaných podmienok. Je nepochybné, že banka pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej/obchodnej činnosti a povinný v 1. rade nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Ich vzťah je vzťahom dodávateľa a spotrebiteľa a treba naň aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

37. Keď súd ustálil, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský zmluvný vzťah, ďalej skúmal, či v rozhodnutí, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie bolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom."

38. Spotrebiteľské právo v čase vystavenia zmenky v zásade nevylučovalo možnosť prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, ktorá úprava bola obsiahnutá v § 4 ods. 7 zákona č. 258/2001 Z.z. v zmysle ktorého ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenku alebo šek, musí si veriteľ počiť tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

39. Podľa čl. I § 11 ods. 1 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový (ďalej „ZZŠ“), každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

40. Podľa čl. I § 11 ods. 2 ZZŠ, ak pojal vystaviteľ do zmenky slová „nie na rad“ alebo inú doložku rovnakého významu, možno previesť zmenku len vo forme a s účinkami obyčajného postúpenia (cesie).

41. Podľa čl. I § 17 ZZŠ, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

42. Z citovaných ustanovení čl. I § 11 ZZŠ vyplýva, že zo zákona je každá zmenka prevoditeľná indosamentom, pokiaľ v nej výslovne nie je uvedený text „nie na rad“. Aj keď teda účastníci pri uzatváraní dohody o použití zmenky - zmenkovej zmluvy, prevoditeľnosť zmenky indosamentom nedohodnú, nastáva zo zákona. V zmysle citovaných ustanovení čl. I § 17 ZZŠ má potom indosament zmenky tie účinky, že žalovaný zo zmenky, v tomto prípade spotrebiteľ - povinný, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Indosamentom zmenky sa tak spotrebiteľ ako zmenkový dlžník dostáva do situácie, že sa nemôže dovoliavať zákonnej ochrany svojich práv ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom vzťahu (napríklad poukazom na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktoré sa mohli premietnuť do zmenkovej sumy a podobne), iba žeby preukázal, že majiteľ zmenky pri jej nadobúdaní konal vedome na jeho škodu, čo môže byť veľmi ťažké, prakticky nemožné.

43. Zákon však súčasne umožňuje, aby účastníci v zmenkovej zmluve, prevoditeľnosť zmenky indosamentom vylúčili (§ 11 ods. 2 ZZŠ), čo by malo za následok, že spotrebiteľ ako zmenkový dlžník bude mať v prípade prevodu zmenky zachované námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom zmenky. Ustanovenie § 11 ods. 2 ZZŠ, umožňujúce vylúčiť prevoditeľnosť indosamentom, tak predstavuje práve také ustanovenie, ktoré je na prospech spotrebiteľa a v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa preto v prípade zmenky, vychádzajúcej zo spotrebiteľského vzťahu a vystavenej spotrebiteľom, musí ako spotrebiteľovi prospešnejšie použiť vždy. Porušenie tohto zákonného príkazu zakladá rozpor zmenkovej zmluvy so zákonom, a tým jej neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

44. Nevylúčenie prevoditeľnosti zmenky, ktorá sa týka spotrebiteľského vzťahu, a z ktorej je zmenkovým dlžníkom spotrebiteľ, indosamentom podľa § 11 ods. 2 ZZŠ je porušením povinnosti použiť v spotrebiteľskom vzťahu vždy takú právnu úpravu, ktorá je na prospech spotrebiteľa (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), čo zakladá neplatnosť zmenkovej zmluvy (kauzy zmenky) podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom.

45. Princiálne rovnaký právny záver vyplýva aj z rozsudku Vrchného soudu v Prahe, sp. zn. 9 Cmo122/2013 zo dňa 29.04.2013 (Právní rozhledy 13-14/2013, str. 508, tiež www.beck-online.cz), na závery ktorého odkazuje aj Ústavný súd Českej republiky vo svojom náleze, sp. zn. IV. 457/2010 zo dňa 18.07.2013 (www.nalus.usoud.cz), v ktorom sa zaoberal problematikou indosovaných zmeniek v spotrebiteľských vzťahoch.

46. Keďže mal súd za preukázané, že v danom prípade došlo k indosácii zmenky v neprospech povinných, súd má za to, že zmenkové dojednanie (kauza zmenky) bola dojednaná v rozpore so zákonom (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), a je preto neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka).

47. Vzhľadom na uvedené, tak nie je potrebné zaoberať sa otázkami parametrov úveru, ktorý predložená zmenka zabezpečovala, ani povahou dohody o vyplňovacom práve ako neprijateľnej zmluvnej podmienke. Uplatnený nárok nemal byť právnomu predchodcovi oprávnenému (v pôvodnom konaní navrhovateľovi) priznaný už len preto, že vychádza zo zmenky vystavenej spotrebiteľom bez toho, aby bola pri dohode o použití zmenky, teda pri uzatváraní zmenkovej zmluvy vylúčená prevoditeľnosť tejto zmenky indosamentom (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č.k. 19Co 859/2014).

48. Konanie o zmenkovom platobnom rozkaze je skrátené konanie, v ktorom sa vychádzalo striktné zo zmenky ako abstraktného listinného cenného papiera. Ak je teda zrejmé, že popri návrhu sú splnené všetky ostatné procesné podmienky a že predloženie zmenky nevzbudzuje nijakú pochybnosť o dôvodnosti nároku, zmenkový súd vydá zmenkový platobný rozkaz. Zmenkový súd teda zo zákona nebol povinný skúmať obsah dohody o vyplnení zmenky a teda neprihliadal ani na ustanovenia o spotrebiteľskom práve. Z uvedených dôvodov keď súd vyhodnotil zmenkové dojednanie (kauzu zmenky) ako dojednanú v rozpore so zákonom (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), a je preto neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka) a keďže na túto skutočnosť nebolo prihliadnuté v konaní o zmenkovom platobnom rozkaze, súd exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. m) Ex.por. zastavil.

49. O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti I. výroku tohto uznesenia možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I, v troch písomných vyhotoveniach.

V zmysle § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 C.s.p.)

Proti II. výroku tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné (§ 357 C.s.p.).